

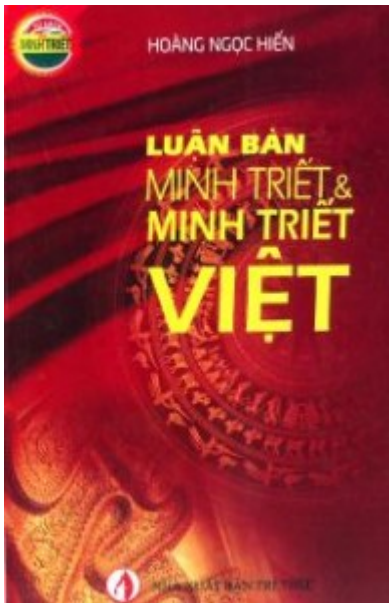
Lê Việt Thường

PHÊ BÌNH

LUẬN BÀN MINH TRIẾT & MINH TRIẾT VIỆT

(Bài Năm)

VỀ CÁI GỌI LÀ “MINH TRIẾT HỒ CHÍ MINH” CỦA ĐÁM BỒI BÚT CSVN



Như đã nói ở phần trên, cái thường được gọi là “*đạo đức cách mạng*” trong xã hội CSVN, trong thực chất chỉ là một loại **ĐẠO ĐỨC GIẢ** dựa trên *Bạo Lực Sắt Máu* và *Tuyên Truyền Dối Trá*. Mà ảnh hưởng Tiêu Cực, Tai Hại của tình trạng nêu trên đối với tâm lý, thái độ sống, lối hành xử của những người đã và đang sống trong một chế độ Độc Tài, Phi Nhân như xã hội CSVN để lại dấu ấn lâu dài, khó gột rửa, như chúng ta có thể nhận thấy qua các biểu lộ thiếu lễ độ, bất lịch sự, cộc cằn, thô lỗ, vô cảm, điêu ngoa, dối trá....đầy đầy ở nhiều thành phần khác nhau trong xã hội CSVN ngày nay.

Trong một xã hội **BẤT BÌNH THƯỜNG** như vậy thì mong gì kiếm ra được, ít nhất ở giới Trí Thức “*chính thức*”, một người tương đối Trung Thực, dám suy tư một cách Độc Lập đối với nhà cầm quyền CS như đối với bất cứ một thế lực nào khác, trong mục tiêu Đối Thoại Xây Dựng. Mà hệ quả là công việc nêu trên, nếu có ai nghĩ đến, thì việc tìm kiếm “đôi tác” có lẽ cũng khó khăn như việc “mò kim đáy biển” vậy? ! Và điều Nghịch Lý xảy ra ở đây là tuy trái với sự mong đợi của chúng ta vì những lý do vừa trình bày ở trên, nhưng điều sau đây trên thực tế lại đáp ứng với Thời Trang “*Đổi Mới*”, “*Hòa Hợp Hòa Giải*”do đó trong các thập niên vừa qua, xuất hiện từ phía bên kia, không biết bao nhiêu “*Nhân Vật*” tự nhận là thành phần “*Phản Tỉnh*”, “*Nhà Dân Chủ*” “*Nhà Đối Kháng*”..... với các chiêu bài như “*tranh đấu cho tự do dân chủ, cho đa nguyên đa đảng*” hoặc như đề nghị “*bỏ điều 4 trong hiến pháp*” và nay thì tới giai đoạn “*góp ý sửa đổi hiến pháp*”, “*sửa đổi tên nước*”...vvv...?!

Chúng ta đã và đang chứng kiến hoạt cảnh “*đông như mắc cửi*” hết nhà “*Phản Tỉnh*” này cùng một vài nhóm, hội đoàn hải ngoại “*tung hứng*” được một thời gian rồi “*bị cháy*”, đến nhà “*Dân Chủ*” nọ cũng qua một diễn trình tương tự, tức hết “*tung hứng*” thì rồi lại “*bị cháy*” với những chiêu bài “*đấu tranh*” được sửa chữa đôi chút so với lần trước, rồi cứ tiếp tục như vậy một cách có vẻ “*vô hạn định*” ?! và thường đi kèm với những lời “*xung tụng*” có tính cách ‘*rất kêu*’, thậm xưng tới mức độ lộ bịch, như “*Anh Hùng*”, “*Anh Thư*”, “*Thánh Nữ*” xuất phát từ một vài nhóm hoặc hội đoàn “*cò mồi*” hải ngoại !

Và MÃU SỐ CHUNG áp dụng cho hầu hết các “*Nhà Phản Tỉnh*”, “*Nhà Dân Chủ*” “*Nhà Đối Kháng*”.....nêu trên là hiếm khi thấy Vị nào thực sự *dám dấn động* đến chính “*Thần Tượng*” Hồ Chí Minh, mặc dầu trong lãnh vực liên hệ, số lượng các tài liệu đã được “*giải mật*” cao như núi, cũng như các công trình nghiên cứu đứng đắn tràn ngập các phương tiện truyền thông liên quan đến những TỘI ÁC TÂY TRỜI của *Hồ Chí Minh* đối với Dân Tộc VIỆT ! Sở dĩ hiện tượng nêu trên được đề cập đến ở đây là vì chúng tôi cũng tìm

thấy một tình trạng **tuơng tự** trong cuốn sách “*Luận bàn Minh Triết & Minh Triết VIỆT*” của tác giả Hoàng Ngọc Hiến.

Để tìm hiểu thêm về Thủ Thuật **Ngụy Biện** của HNH, xin được trở lại từ đầu. Ở giai đoạn đầu, như chúng tôi đã trình bày trong các bài viết trước đây, HNH đề cập đến hai tác giả Kim Định và Ngô Thì Sĩ, kể đến là François Jullien, Wittgenstein..... rồi trào lưu phục hưng Minh Triết gần đây. Chưa kể nhận xét khá xác đáng của một cậu bé khá lanh lợi đối với một trường hợp cụ thể, rồi một nhận xét tâm lý khá sâu sắc của văn hào Balzac về vấn đề tư hữu, đến một câu phát biểu của người Mông Cổ mà theo lời HNH, “làm vỡ tung những ước lệ đạo đức và phong tục”, rồi một tập tục khác của người Tày Bắc Kạn “làm thịt gà thì bao giờ cũng cắt ‘hai đùi gà’ dành phần cho trẻ con”...vvv...đến câu định nghĩa về Minh Triết mà đương sự tỏ ra rất ‘đắc ý’ :

– Minh Triết là “*sống hẳn hơi*” hay là “*sống tử tế*”

Và như chúng tôi đã nhận xét trong các bài viết trước, nếu thực sự là một người hiểu biết, đáng lẽ HNH phải thận trọng và có thái độ hết sức trân quý đối với Minh Triết là đỉnh cao nhất trong lãnh vực Tư Tưởng , thì trái lại, HNH đã tỏ ra có khuynh hướng lạm dụng từ ngữ này bằng cách áp dụng một cách bừa bãi quá đáng trong công việc của mình, như tìm cách gán ghép ý nghĩa một cách gượng ép, chủ quan, sai lạc, liên quan đến từ ngữ đang bàn, để cuối cùng đương sự thấy đâu cũng là “Minh Triết” cả ?!

Trong phần phân tích trước đây, chúng tôi đã chứng minh rằng về các câu văn hoặc thí dụ mà HNH đã trưng ra để gán ghép cho chúng ý nghĩa “*Minh Triết*”, thì theo thiên ý, hầu hết **CHƯA** đạt được trình độ MINH TRIẾT quá lắm thì mới tới đợt LƯƠNG TRI CÔNG CẢM (common sense, bon sens), có khi chưa đạt tới được cả đợt sau (tức Lương Tri Công Cảm) như câu “*Minh triết là biết sống tử tế và hẳn hơi*” chẳng hạn.

Lỗi làm việc có vẻ háp tấp câu thả, tắc trách của HNH trong lãnh vực nêu trên hình như cũng có **hậu ý** của nó : là vì nếu bất cứ cái gì cũng có thể là “*Minh Triết*” cả, thì tại sao “*Bác Hồ*” *Kính*

Yêu của HNH và đảng CSVN lại không thể là một “*Nhà Minh Triết*”?! Nhưng điều *Nghiêm Trọng* ở đây qua thí dụ nêu trên, là hình như người CS nói chung và người CSVN nói riêng đã hoàn toàn ***đánh mất Ý Thức về cái Lẽ Phải Trái*** ở đời là điều mà con người từ xưa đến khi xuất hiện phong trào CS, và trong mọi nền Văn Hóa ít nhiều được phú bẩm.

Mà nguyên nhân của tình trạng Tệ Hại nêu trên có lẽ là do lỗi giáo dục “***Nhồi Sợ***” theo phương pháp Pavlov thịnh hành trong thế giới CS xem *con người như con chó*, mà “bác và đảng” muốn uốn nắn ra sao tùy thích, muốn biến “*có*” thành “*không*” hay “*không*” thành “*có*” dễ như chơi, xem “*tuyên truyền dối trá*” là “*sự thật*” hay *ngược lại* dễ như bỡn. Là vì đã bị uốn nắn, “***nhồi sợ***” tử thuở tấm bé, từ khi đương sự còn là “*Cháu ngoan bác Hồ*” với khăn quàng đỏ, rồi trở thành đoàn viên của “*Đoàn thanh niên Hồ Chí Minh*”..... thì từ cái lò đào tạo “*oan nghiệt*” đó ra thì còn đâu là Lương Tâm, Lương Tri của con người bình thường nữa để mà có thể phân biệt *Chân-Giả, Phải-Trái*! Qua nhiều thế hệ, “***Vết Hằn***” đã ăn sâu vào tâm khảm, đến tận phần Tiềm Thức, Vô Thức với nỗi Sợ Hãi, tính Gian Dối lâu ngày đã trở thành Quán Tính thì mong gì đương sự có thể trở nên “*lớn khôn*” được (lẽ dĩ nhiên về mặt Tâm Lý) để đặt lại vấn đề với “*Thần Tượng*” Hồ Chí Minh và đảng CSVN. Chưa kể khía cạnh Danh Lợi gắn liền với các yếu tố Giai Cấp, Bè Đảng.....khiến tất cả, dầu muốn hay không, cảm thấy phải có bổn phận đóng góp vào công việc Chung, với mỗi người một vai trò, mà sự xuất hiện, nơi xuất hiện, lúc xuất hiện được điều chỉnh một cách Nhịp Nhàng cùng với sự “*Tung Hứng*” của vài nhóm “*Cò Mồi*” hải ngoại trong một “*Kịch Bản*” **LUÔNG GẠT** có lẽ “***Vô Tiền Khoáng Hậu***” !!! . Đó là lý do khiến chúng tôi phát biểu ở phần trên là ***kiếm một người tương đối Trung Thực để Đối Thoại Xây Dựng trong hàng ngũ lớp Trí Thức CSVN có lẽ cũng khó khăn như việc “mò kim đáy biển” vậy !***

Phải kể thêm ở đây những mát mát về khía cạnh *Thích Nghi, Sáng Tạo*. Thật vậy, chúng tôi hoàn toàn không ngờ rằng cuốn sách của một tác giả (ở đây Hoàng Ngọc Hiến) có “*tham vọng*” nghiên cứu về Minh Triết & Minh Triết VIỆT, mà ở Phần Đầu chỉ gồm mấy chục trang thôi, tác giả lại dành gần hai chục trang cho việc ca tụng “*Thần Tượng*” Hồ Chí Minh một cách **vung vè** như một anh cán bộ tuyên truyền CSVN “*hạng bét*” của thời kỳ Cải Cách Ruộng Đất !

Một thí dụ về lời ca tụng “*Thần Tượng*” của HNH “.....ở Hồ Chí Minh, trong hoạt động chính trị, biết “liên minh” và biết “thỏa hiệp” đều quan trọng và điều cần nhấn mạnh ở đây , đó là tinh thần tích cực chủ động **xây dựng** liên minh (và thỏa hiệp) thậm chí có thể nói đến sự **thiết kế** liên minh (và thỏa hiệp). Không có tinh thần chủ động **xây dựng**, liên minh dễ mang tính chất ngẫu nhiên (và thỏa hiệp khó tránh khỏi thể bị động). Lỗi làm việc xây dựng liên minh và thỏa hiệp là một điểm sáng trong minh triết chính trị của Hồ Chí Minh. Ở nhà hoạt động chính trị thiên tài này, nó đạt tới mức “*khuôn mẫu*”.....nó thực sự là một di sản vô giá Bác để lại cho nhân dân và đất nước ta” (*sic*)(5)

Đền đây, thử xem bản chất “*liên minh*” mà HNH đề cập ở trên là loại liên minh gì và “*khuôn mẫu*” mà Hồ Chí Minh để lại là loại khuôn mẫu nào ?

“Được sự hỗ trợ của Đảng Cộng sản Trung Quốc (Trung Cộng), Hồ Chí Minh đóng vai trò Thiếu tá với tên Hồ Quang trong lực lượng võ trang của Trung Cộng, nay đổi tên và tái tổ chức thành “Đệ Bát Lộ Quân và Tân Tứ Quân”. Lợi dụng danh nghĩa hoạt động trên đất Trung Hoa, Hồ Chí Minh cũng tái tổ chức, tập hợp các phần tử Việt Cộng hiện đang hoạt động tại Trung Hoa và sau đó có một số Việt Cộng từ trong nước bị Pháp săn đuổi chạy qua Trung Hoa tập hợp lại. Thi hành theo kế sách của Quốc tế Cộng sản, xâm nhập vào các Tổ chức chống thực dân Pháp, nhưng không chấp nhận Chủ nghĩa Cộng sản.

Vì mục đích chống Pháp giành độc lập, các nhà Cách mạng Việt Nam thiếu cảnh giác và với chủ trương bất kỳ ai, bất kỳ Tổ chức nào chống Pháp đều là bạn, sẵn sàng hợp tác.

Chính vì quan niệm rộng rãi như vậy nên Hồ Chí Minh đã lợi dụng kẽ hở đó, tung cán bộ Cộng sản vào các Tổ chức nhằm phá hoại, gây hiểu lầm, chia rẽ... thậm chí đi đến chống đối lẫn nhau vì một vài bất đồng ý kiến. Cộng sản liền lợi dụng sự bất hòa, lôi kéo một số cán bộ nhẹ dạ, dễ tin gia nhập vào đường lối của Cộng sản. Một số khác ý thức được hiểm họa của Cộng sản nên chống đối thì bị cán bộ Cộng sản vu cáo, dựng chuyện, bôi xấu đủ điều. Từ từ các Tổ chức đi đến tan rã mà còn thù oán nhau...”(6)

Chúng ta biết là CSVN chỉ kêu gọi liên minh khi ở thế yếu, do đó với CSVN, liên minh là một chiến thuật, một mảnh khóc có tính cách giai đoạn. CS còn lợi dụng liên minh để gây chia rẽ nội bộ của mỗi “đôi tác” hoặc giữa các “đôi tác” (không phải CS) với nhau nhằm thủ lợi trong khi chờ thời cơ thuận tiện để cướp vai trò lãnh đạo tổ chức hoặc chính quyền. **Chính nhờ áp dụng các thủ đoạn Bá Đạo đó mà đảng CSVN đã cướp công Kháng Chiến chống Pháp của toàn dân VN.**

Do đó, nếu Hồ Chí Minh có để lại một “*khuôn mẫu*” (như HNH đề nghị), , thì đó là khuôn mẫu của một kẻ “*lừa thầy phản bạn*”, *lòng gạt nhân dân (kể cả phụ nữ), phản bội gia đình, Tổ Quốc, và vì mục tiêu Danh Lợi bán rẻ lương tâm cho các thế lực ngoại bang.* Đó là “*khuôn mẫu*” của một tay đại gian hùng, một kẻ “*phàm phu tục tử*”, chứ KHÔNG có gì là cao xa , là “*minh triết*” là “*thần thánh*” trong đó cả”!!!

Luôn tiện, thử tìm hiểu “huyền thoại” Hồ Chí Minh của đảng CSVN về việc “Bác ra đi tìm đường cứu nước”.

Tên thật của Hồ Chí Minh là Nguyễn Sinh Cung, con của ông Nguyễn Sinh Sắc. Ông Sắc được bổ làm Tri Huyện Bình Khê, tỉnh Bình Định. Nhưng vào tháng tháng 1/1910, ông bị thi hành kỷ luật rất nặng bởi vì ông đã đánh anh nông dân Tạ Đức Quang bằng roi gây đến nỗi làm cho anh này chết.....

Sau đó, ông (Sắc) lưu lạc vào Nam sống ngoài lề của bộ máy cai trị trong niềm lo âu, tủi nhục và thiếu thốn. Khi ông Nguyễn Sinh Huy (Sắc) bị bãi chức, áp dụng kỷ luật nên Cung không nơi nương tựa. Cảnh sống nghèo nàn, cha mất việc, lâm vào tình trạng túng quẫn, gia đình Cung bị xóm giềng khinh rẻ, nên Cung liều bỏ nước ra đi tha phương cầu thực.....

Soi tìm, truy cứu sự việc, không có dấu tích gì gọi là *Bác ra đi tìm đường cứu nước*”, như Cộng Sản Việt Nam thường rêu rao tuyên truyền và viết lịch sử về đời hoạt động của Hồ Chí Minh.....

Từ chen lòn xin được một chỗ trên chiếc thương thuyền Amiral Latouche-Tréville của hãng Chargeurs Réunis, Nguyễn Tất Thành đã chấp nhận lưu lạc trùng dương sóng gió trên chiếc thương thuyền Pháp từ Cảng Hải Phòng....lênh đênh ven bờ Đại Tây Dương vào các hải cảng miền Nam và Tây Bắc nước Pháp (*Le Havre, Marseille...*)

Năm 1911, Nguyễn Tất Thành hai mươi tuổi, sống tại Cảng Marseille. Chính tại nơi này, khi ước muốn trở thành quan cai trị lên cực điểm, Tất Thành viết một lúc hai lá đơn đề cùng ngày 15.09.1911, một đệ lên Tổng Thống Pháp và một đệ lên Bộ Trưởng Bộ Thuộc Địa, thiết tha xin được nhập học trường Thuộc Địa với tư cách nội trú.....với lý do viện dẫn là ***“khao khát học hỏi, ước muốn trở thành người hữu dụng cho nước Pháp và đem lợi ích cho nền học vấn Việt Nam thuộc địa”***.

Sau đó, “Thành được Phan Chu Trinh và Phan Văn Trường cử mang và dạy cho tiếng Pháp để giúp Thành thêm phương tiện tiến thân”. (7) Nhưng không nghe lời khuyên của các Ân Sư, Hồ Chí Minh xin gia nhập đảng Cộng Sản. Và còn thoán đoạt làm tên riêng nhóm chữ “Nguyễn Ái Quốc” là bút hiệu chung của những người Việt Nam yêu nước đang sống tại Pháp. Nhờ phục vụ đặc lực Đệ Tam Quốc Tế Cộng Sản, Hồ Chí Minh được đảng CS Pháp cho sang Nga nhập học Trường Công Nhân tại Mạc Tư Khoa.

Tóm lại, phần trình bày trên cho thấy, động lực thực sự của Hồ Chí Minh khi đi ra nước ngoài: mục tiêu là “đi tha phương cầu

thực” để mong kiếm chút bả Danh Lợi và vì đơn xin làm TAY SAI cho Thực Dân TRẮNG (Pháp) bị từ chối, nên Hồ Chí Minh xin tình nguyện làm TAY SAI cho Thực Dân ĐỎ (Nga) và lần này được nhận. Và đó là THẨM KỊCH cho Dân Tộc Việt Nam !

Chứ chả có gì là cao xa , là “minh triết” là “thần thánh” như tác giả Hoàng Ngọc Hiến cùng với đảng CSVN cố ý tuyên truyền cho Hồ Chí Minh !!!

HNH viết tiếp về một khía cạnh khác của vấn đề : “*Hẳn hoi có gốc rễ ở những đức tính phổ quát : đó là sự hướng thiện, sự “liêm chính” , nhìn chung , sự hẳn hoi của con người không ở ngoài bốn chữ “cần, kiệm, liêm chính” của cụ Hồ” (sic)(8)*

Nhằm xem bốn chữ “*cần, kiệm, liêm chính*” của “*cụ Hồ*” của HNH phải được hiểu như thế nào cũng như chính sách giáo dục của Hồ Chí Minh đã sản sinh ra loại người nào, chúng tôi xin được trích dẫn dưới đây một số nhận xét của nhà Nghiên Cứu Sử *Nguyễn Thuyên* về các vấn đề liên hệ.

Ông viết: “*Chủ trương giáo dục và văn hóa của Hồ Chí Minh nhằm xóa bỏ tất cả mọi nền nếp, tập tục , truyền thống của dân tộc Việt Nam, thay bằng những tư tưởng, sắc thái của Mác-Lê, không ngoài mục đích đầu độc tuổi trẻ quê hương Tổ Quốc, Dân Tộc, Tổ Tiên, nòi giống...để trở thành tay sai đắc lực cho thế hệ Cộng Sản tiếp nối. Vì vậy, Hồ Chí Minh đề ra:*

“Vì lợi ích mười năm thì phải trồng cây,

Vì lợi ích trăm năm thì phải trồng người”

.....
.....

Chủ trương trồng cây chẳng ích lợi gì và còn làm tệ hại hơn – không giữ được đất mà còn chiếm một diện tích quá rộng lớn, Thật

là khổ cho nhân dân và buồn chán cho những mùa Tết trồng cây của Hồ Chí Minh !

Còn chuyện trồng người còn nguy hại hơn nhiều. Hồ Chí Minh đã trồng một loại người quên cha, quên mẹ, và quên luôn cả tổ tiên, qua các thời kỳ uồn nấn như sau:

- Đứa trẻ bắt đầu đến trường và cố gắng vươn lên để trở thành “*Cháu ngoan Bác Hồ*” với khăn quàng đỏ.
- Trong sinh hoạt đội thực hiện “*Năm điều Bác dạy*”, lớn lên sinh hoạt Đoàn cũng mang tên là “*Đoàn thanh niên Hồ Chí Minh*”.
- Nếu không học nữa, đi làm thì vào hệ thống Công Đoàn “*Đẩy mạnh sản xuất, nâng cao tinh thần*” để xứng đáng là người “*Lao động xã hội = xã hội chủ nghĩa*”.
- Đi quân dịch thì phải vũ trang tư tưởng “*Bách chiến, bách thắng*”, vô địch giết người “*khó khăn nào cũng vượt qua, kẻ thù nào cũng đánh thắng*”.
- Khi được kết nạp vào đảng thì phải trung với Đảng, phải đoàn kết nhất trí, phải luôn luôn trao đổi “*Đạo đức cách mạng theo quan niệm của Hồ Chí Minh*”.

.....
.....

Con người do Hồ Chí Minh và Đảng trồng là con người không biết suy nghĩ, không biết phản kháng vì trong chế độ Hồ Chí Minh, chống đối là mất việc, mất vợ, mất con, mất mạng. Nếu khôn khéo giữ được mạng sống thì cũng bị tù đày, bị hủy diệt nhân phẩm, bị cắt đứt mọi liên hệ, không ai dám quan hệ, không ai dám nhận diện và luôn luôn có mặc cảm như người cùi hủi. Gian ác, độc hại của Hồ Chí Minh là ở chỗ đó!

Con người do Hồ Chí Minh trồng, khi lớn lên trở thành con người rụt rè, mất hết nhuệ khí, thiếu sáng tạo, thiếu tự lập, nhất là không biết tự trọng. Với cấp trên thì sợ hãi, chỉ viết tuân lệnh, chấp hành với nhân dân thì hỗn láo, xác xược, hách dịch, trù dập...

Hồ Chí Minh đã trồng một loại người máy này để làm lãnh đạo từ trung ương đến địa phương với đạo đức cách mạng giả hiệu, phỉnh phờ, lường gạt:

“*Cần kiệm liêm chính, chí công vô tư*”.

“*Cần*” là chỉ làm lợi cho cá nhân dù có đi ngược lại với lợi ích chung.

“*Kiệm*” là ăn tiêu phung phí của công, ăn cắp của công và cướp giựt của tư

“*Liêm*” là tham nhũng, tham ô, hủ hóa...

“*Chính*” có nghĩa là “*Tà*”, gian manh, lừa đảo.

“*Chí công vô tư*” là “*Chí tư vô công*”.

Mẫu mực “*Đạo đức cách mạng*” trở thành mẫu mực “*Đạo đức giả*”, gian xảo, lừa thầy phản bạn...

Tóm lại con người đã được Hồ Chí Minh trồng lên là một con người hư hỏng toàn diện. Những con người đó đã nghiền nát tất cả những gì hay đẹp, cao quý của dân tộc Việt Nam đã có từ trước.

Vì Hồ Chí Minh chủ trương một xã hội mà tất cả người dân đều nghèo đói, dốt nát, nên đã tập trung tất cả công trình, kỹ nghệ, ruộng đất, tài sản vào tay Nhà Nước CS. Ngoài ra, Hồ còn ra lệnh phá hủy đền chùa, miếu vũ, nhà thờ, các công trình lịch sử...vvv... để thực hiện “Tiêu thổ kháng chiến”, “Vườn không nhà trống” để thực dân Pháp không chỗ ẩn trú. Nhưng ý đồ thâm độc của Hồ Chí Minh là thực hiện vô sản hóa toàn dân, tiêu diệt tôn giáo, tín ngưỡng. Tất cả mọi người phải là công cụ của Nhà nước CS và chỉ tin theo giáo điều Mác-Lê mà thôi.” (9)

Để kết luận, sự đào tạo con người theo mẫu mực của cái gọi là *Đạo đức cách mạng* của Hồ Chí Minh và đảng CSVN theo thuyết “*Phản xạ có điều kiện*” của *Pavlov* trên thực tế là lối huấn luyện xưa nay người ta dành cho con vật, nay còn được Pavlov “*hệ*

thống hóa” thì cuối cùng các tiêu chuẩn được áp dụng trong việc huấn luyện không chỉ dành cho các “*động vật có bốn chân*” như xưa, mà mẫu mực thành tựu còn vượt xa lời “*huấn luyện súc vật*” cổ điển này nữa , có khả năng biến các “*đôi tác*” thành những “*cái máy biết đi*” không chút phẩm tính, hoàn toàn nằm trong quyền sai sử của các “*tay phù thủy*” Mác-Xít. Mà hệ quả thì ai cũng đã thấy rồi, hết lợi dụng lòng yêu nước của toàn dân Việt Nam trong cuộc Kháng Chiến chống Pháp, lại xua đoàn quân “*Robot*” Mác-Xít, “*những cái máy biết đi, biết bắn súng, biết giết người*” xâm lăng miền Nam, nhưng vẫn chưa thỏa mãn tham vọng ngông cuồng của các tay chop bu Bắc Bộ phủ, một lần nữa còn tự nguyện một cách “*ngu ngo*” đi làm TAY SAI cho Đệ Tam Quốc Tế dưới chiêu bài hoa mỹ là “*đi làm nghĩa vụ quốc tế*” bằng cách đem chiến tranh qua Campuchia, bị “*Đàn Anh CS*” lảng giềng nhưng lại là “*kẻ thù truyền kiếp*” của dân tộc VN, “*tặng cho một bài học*”, nhưng vẫn chưa “*tồn*” lại còn mon men tình nguyện làm “*Thái Thú*” cho bọn giặc “*Khôn Kiếp*” này nữa!

QUẢ ĐÚNG LÀ NHỮNG CHIẾN CÔNG “HIỂN HÁCH” CỦA HỒ CHÍ MINH VÀ BÈ LỬ !!!

Lê Việt Thường

CHÚ THÍCH

- (1) Hoàng Ngọc Hiến, “Luận Bàn Minh Triết & Minh Triết VIỆT”, NXB Tri Thức, Hà Nội, VN, 2011, tr. 56
- (2) Kim Đình, “Dịch Kinh Linh Thể” <http://vietnamvanhien.net/dichkinhlinhthe.pdf>
- (3) Nguyễn Thuyên, “Việt Nam Điều Tàn-Bất Hạnh”, Chuông Sài Gòn, Úc, 2008, tr.126
- (4) Hoàng Ngọc Hiến, Idem, tr.58-59
- (5) Idem, tr. 41-42

- (6) Nguyễn Thuyên, Idem, tr.93-94
- (7) Nguyễn Thuyên, “Bộ Mặt Thật Của Hồ Chí Minh”, Chuông Sài Gòn, xuất bản 1990, tái bản 2000, tr. 95-98
- (8) Nguyễn Thuyên, “Bộ Mặt Thật Của Hồ Chí Minh”, tr.244-248
- (9) Idem